

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkailuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakollisten vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteeseen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 29.6.2022 – Deutsche Kreditbank v. SRB

(Asia T-404/22)

(2022/C 380/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Kreditbank AG (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkailuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakollisten vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteeseen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) No 806/2014⁽¹⁾ 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, koska sitä ei ole laadittu kantajan kanssa käytettävällä virallisella kielellä eli saksaksi.

2. Toinen kanneperuste: päätöksessä ei noudateta SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvollisuutta ja sillä loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska sen perustelut ovat puutteelliset erityisesti, kun kyse on useista kohdista, joissa vastaaja käyttää säännöksissä annettua harkintavaltaa, koska siinä ei esitetä muiden toimielinten tietoja ja koska päätöksen laillisuusvalvonta on käytännössä mahdotonta.
3. Kolmas kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artiklaa sekä perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 53 artiklaa, koska vastaaja on määrittänyt vuotuisen tavoitetason virheellisesti; toissijaisesti asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ylemmätasoisien oikeuden vastaisia.
4. Neljäs kanneperuste: delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6, 7 ja 9 artiklalla sekä sen liitteellä I rikotaan ylemmätasoisia oikeutta muun muassa siksi, että niillä laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, loukataan suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyödään velvollisuutta ottaa huomioon kaikki tosiseikat.
5. Viides kanneperuste: päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeinonharjoittamisen vapautta ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska taustalla olevat riskiprofiiliin perustuvat mukautuskertoimet eivät vastaa kantajan riskiprofilia, joka on keskiarvoa parempi.
6. Kuudes kanneperuste: päätöksellä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta hyvään hallintoon, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä käyttäessään harkintavaltaansa lukemattomissa kohdin.
7. Seitsemäs kanneperuste: delegoidun asetuksen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä ja toisella virkkeellä rikotaan direktiivin 2014/59/EU ⁽³⁾ 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.

(¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

(²) Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettu asetus N:o 1 (EYVL 1958 17, s. 385).

(³) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 12.7.2022 – PU v. Euroopan syyttäjänvirasto

(Asia T-442/22)

(2022/C 380/19)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: PU (edustaja: asianajaja P. Yatagantzidis)

Vastaaja: Euroopan syyttäjänvirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaiset päätökset, joita ovat a) vastaajan kollegion 23.3.2022 tekemä päätös 015/2022, jolla hylätään 3.12.2021 tehty valitus vastaajan kollegion 8.9.2021 tekemästä päätöksestä 090/2021, b) vastaajan kollegion 8.9.2021 tekemä päätös 090/2021, c) vastaajan kollegion 30.5.2022 tekemä päätös 021/2022 ja d) kaikki muut vastaajan elinten liitännäiset toimet tai laiminlyönnit